

Kurier szczęciński

Nr 109 (7679)

Rok założenia 1945

Cena 50 gr

NIEDZIELA, 11
PONIEDZ., 12
MAJA 1969 R.
WYD. A. B.

W 24 rocznicę zwycięstwa nad hitleryzmem

MANIFESTACYJNY WIEC w Kamieniu Pomorskim z udziałem W. Jaruzelskiego, A. Walaszka i J. Wieczorka

PONAD 7 tysięcy osób zgromadziło się w ubiegły piątek na wielkim wiecu w Kamieniu Pomorskim zorganizowanym z okazji 24 rocznicy zwycięstwa nad hitleryzmem. Wiec odbył się na cmentarzu wojskowym, na którym leżą prochy 810 żołnierzy radzieckich i 124 żołnierzy polskich, poległych podczas wyzwolenia Ziemi Kamieńskiej. Na wiec przybyli m. in.: Minister Obrony Narodowej, kandydat na posła Ziemi Szczecińskiej, gen. broni Wojciech Jaruzelski, członek Egzekutywy KW PZPR z I sekretarzem KW, kandydatem na posła Ziemi Szczecińskiej, Antonim Walaszkiem, szef Urzędu Rady Ministrów, przewodniczący Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa minister Janusz Wierczok, członkowie Prezydium WRN z przewodniczącym Prezydium Marianem Lempiem, przedstawiciele organizacji społecznych i młodzieżowych, przedstawiciele władz innych powiatów.

Obecni byli również: Konsul Generalny ZSRR w Gdańsku, Iwan Borysow i grupa zaproszonych oficerów Armii Radzieckiej z kontradmirałem Aleksiejem Bielowem.

Minister Obrony Narodowej gen. broni Wojciech Jaruzelski odebrał raport złożony przez p. J. Zdzisława Biernatę, a na-

(Dokończenie na str. 2)

POMNIK upamiętniający zwycięstwo żołnierza polskiego i radzieckiego nad faszyzmem.

GORACO i serdecznie witano w Kamieniu gości przybyłych na uroczystości Dnia Zwycięstwa. Fot. St. Cieślak

Znienawidzeni i zaciekle zwalczani przez policję

„Czarne Pantery” — przyszłość czy ślepy zaułek ruchu murzyńskiego w USA?

NOWY JORK PAP. Korespondent PAP, red. S. Głabiński pisze z Nowego Jorku: W ruchu murzyńskim w Stanach Zjednoczonych da się wyróżnić dwie zasadnicze tendencje: tendencję rewolucyjną, którą symbolizuje zamordowany w 1967 roku Malcolm X oraz tendencję, którą można by określić jako liberalną i ewolucyjną — a którą uosabia postać zamordowanego w roku ubiegłym dr Martina L. Kinga.

RUCH MURZYŃSKI w USA rozbity jest na setki, jeśli nie tysiące organizacji i ugrupowań, z których każde bardziej lub mniej wyraźnie opowiada się za ideologią Malcolma bądź Kinga.

Na terenie Stanów Zjednoczonych istnieje tylko jedna, zwarta i centralnie kierowana organizacja murzyńska, będąca ugrupowaniem czysto politycznym o zasięgu ogólnokrajowym. Chodzi tu oczywiście o tzw. „Czarne Pantery”, najgłośniejszą, najbardziej bojową, a jednocześnie kontrowersyjną organizację murzyńską.

JAKO JEDYNA ogólnokrajowa, polityczna organizacja murzyńska utrzymuje ona ścisłą dyscyplinę organizacyjną i wysuwa konkretny program działania. Żadna chyba organizacja murzyńska nie jest otoczona takim murem nienawiści i nie jest obiektem tak zafarowanej kampanii propagandowej i tak zwalczana przez cały federalny i stanowy aparat policyjno-sędziowski. „Czarne Pantery” są zwiastem na wyrost konspiracyjnym i stałe pogłębiającym konspiracyjność działania.

„Czarne Pantery” stoją na pozycjach negacji kapitalizmu, jako obywatelskiego systemu społecznego w USA. Oczywiście trudno określić „Czarne Pantery” jako partię czy ruch marksistowski. Są jednak nie wątpliwie ruchem klasowo-rewolucyjnym, głoszącym m. in. zasady solidarności klas i narodów uciśnionych przez imperializm.

„Czarne Pantery” nie są jednak „czarnymi nacjonalistami” i nie postępują budowy odrębnego „państwa murzyńskiego”. Partia uważa

Gen. de Gaulle w Irlandii

PARYŻ PAP. Jak podaje Agencja France Presse, były prezydent Republiki gen. de Gaulle wraz z małżonką udał się w sobotę rano samolotem na kilkutygodniowy prywatny pobyt do Irlandii.

Gen. de Gaulle spędził kilka tygodni na odpoczynku w nadmorskiej miejscowości Parknashla w południowo-zachodniej Irlandii. General po zakończeniu wyborów prezydenckich we Francji.

Zginęło 9 kg cyjanku

LONDYN PAP. Polemnik z 9 kilogramami cyjanku potasu — ilością wystarczającą do wytrucia połowy mieszkańców Londynu — zginął w szwartzk w jednej z fabryk stolicy brytyjskiej. Policja na razie nie odnalazła zabójcy.

Dzień Działacza Kultury

Uroczystość w Belwederze

Odznaczenia dla twórców

WARSZAWA PAP. Z okazji Dnia Działacza Kultury odbyła się w Belwederze uroczystość dekoracji wysokimi odznaczeniami państwowymi — przyznanymi przez Radę Państwa — zasłużonych twórców i działaczy kultury.

Aktu dekoracji dokonali: przewodniczący Rady Państwa, Marszałek Polski Marian Spychalski oraz zastępcy przewodniczącego Rady Państwa Stanisław Kulczyński, Ignacy Łoga-Sowiński i Bolesław Podgórny.

Wśród odznaczonych znalazł się m. in. szczeciński plastyk Sławomir Lewiński, który otrzymał Złoty Krzyż Zasługi.

A. Walaszek przyjął delegację załogi Huty „Szczecin”

W CZORAJ w przeddzień tradycyjnego święta polskich metalurgów — „Dnia Hutnika”, członek KC, I sekretarz KW PZPR — Antoni Walaszek przyjął delegację szczecińskich hutników. W skład delegacji wchodził: I sekretarz KW PZPR Huty „Szczecin”, Jan Szoła, dyrektor techniczny, Zdzisław Kowalski, przewodniczący Rady Zakładu wej ZZH, Paweł Fedio, przewodniczący Rady Robotniczej, Sylwester Grzeszkowiak, pierwszy garowy wielkich pieców, Stanisław Pula, drugi garowy, Jan Rocal, robotnik, Władysław Rachwał, frezer, Ignacy Zyciniak i II sekretarz KW, kierownik Wydziału Spiekania Rud, Marian Dehski. Na spotkaniu obecni byli również sekretarze KW PZPR Henryk Huber i Stanisław Rychlik.

Hutnicy poinformowali I sekretarza KW o aktualnych problemach produkcyjnych i społeczno-bytowych załogi oraz o perspektywach rozwojowych zakładu. W swym wystąpieniu A. Walaszek omówił niektóre problemy związane z rozwojem polskiej metalurgii, składając na zakończenie w imieniu kierownictwa KW i własnym serdecznym życzeniu hutnikom z okazji święta, dziękując jednocześnie za ich wkład pracy produkcyjnej i społecznej. (kk)

Dziś niedziela

— najdogodniejsza okazja do

sprawdzenia

czy Twoje nazwisko

znajduje się

na spisie

wyborców!

Nie zwlekaj!

**Wypełnij
obywatelski
obowiązek!**

Dziś „Dzień Hutnika”

Tradycyjne święto polskich metalurgów

DZISIAJ odbywają się w całym kraju obchody tradycyjnego święta „Dnia Hutnika”. Czarna i kolorowa metalurgia jest wiodącym przemysłem naszego kraju. Jak wiadomo w produkcji stali i surowców żelaznych Polska zajmuje aktualnie wysokie, 9 miejsce w świecie.

Z POZUCIEM dobrze spełnionego obowiązku obchodzi także swe święto hutnicy szczecińscy którzy legitymują się znacznymi osiągnięciami w modernizacji swego zakładu, wzrostem produkcji oraz licznymi inicjatywami społecznymi. Z okazji święta odbyły się w tych dniach spotkania z emerytowanymi hutnikami, a dzisiaj harcerze z podopiecznej Szkoły Podstawowej nr 63 z ul. Polickiej w towarzystwie orkiestry odwiedzają zastużonych rencistów w domach i obdarują ich wiankami kwiatów, składając życzenia. O godzinie 10 w Zakładowym Domu Kultury w Stolicy odbył się uroczysta akademicka z udziałem pracowników Huty „Szczecin” i zaproszonych gości.

Centralna akademicka w Teatrze Wielkim

W SOBOTĘ, w przeddzień święta 250-tysięcznej rzeszy polskich metalurgów, w Teatrze Wielkim w Warszawie odbyła się uroczysta centralna akademicka z okazji „Dnia Hutnika”.

Na uroczystość przybyli przedstawiciele najwyższych władz partyjnych i państwowych z członkiem Biura politycznego KC PZPR, przewodniczącym CRZZ — Ignacym Łoga-Sowińskim.

Dziś w
numerze:

◆ 7 dni chwały ◆ „Społemowcy” ◆ „Panie Chaplin, dlaczego ukrywa pan swe filmy?”

V alert ZHP zakończony

Henryk Huber wśród harcerzy

V ALERT ZHP przebiegał pod hasłem „Harcerstwo ludzkości 25-lecie PRL” — zakończony. W czasie jego trwania i okresie przygotowawczym harcerze z woj. szczecińskiego wykonali prace wartości ponad 1 mln zł, odbyli 890 spotkań z kombatantami, osadnikami wojskowymi, przedstawicielami władz, producentami robotnikami. 32 proc. harcerzy Zachodnio-Pomorskiej Chorągwi ZHP zdobyło sprawność „Manifestu PKWN”.

W trzecim dniu trwania alertu — Dniu Zwycięstwa — harcerze zacięgli warty honorowe przy dziesiątkach pomników i na cmentarzach wojskowych. Pod Pomnikiem Zwycięstwa na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie odbyło się uroczyste przyznanie harcerskiej 400 harcerzy tu właśnie otrzymało sprawność „Manifestu PKWN”.

Wczoraj gościmi harcerzy z 17 drużyn szczepli środowiskowego przy Stoczni im. Warszawskiego w ich harcerce na Osiedlu Grunwaldzkim byli: sekretarz KW PZPR H. HUBER, komendant Zach.-Pom. Chorągwi T. Możejko i członek Egzekutywy KW, I sekretarz KZ Skocznin im. A. Warszawskiego J. Janasik.

Pół wieku w służbie człowieka

Akademina z okazji 50-lecia PCK

W ROKU BIEŻĄCYM PRZYPADA 50-lecie istnienia Polskiego Czerwonego Krzyża, or-

Sztandar dla przyrzyckich miłośników przyrody

ODDZIAŁ Ligi Ochrony Przyrody w Przysiechach obchodzi 10-lecie swojego istnienia. Miłośnicy przyrody z powiatu przyrzyckiego zajmują się produkcją miejsc w naszym województwie we wszystkich dziedzinach swojej działalności: w zalesianiu nieużytków i zadrzewianiu innych terenów, w walce z kłusownictwem i w zimowym dokarmianiu zwierząt leśnych, jak również w działalności odczytowo-propagandowej. Przyrzycki oddział LOP produkuje również w województwie pod względem liczby członków tak indywidualnych, jak i zbiorowych (szkoły, zakłady pracy).

Podczas zorganizowanej w sobotę uroczystości jubileuszowej, przyrzycki oddział LOP, jako jedyny powiatowy oddział w Polsce, otrzymał własny sztandar. W uroczystości wzięli udział sekretarz ZG LOP Stanisław Jaroszek.

gанизacji, która ma za sobą pół wieku zaszczytnej działalności dla dobra człowieka. W przeddzień inauguracji jubileuszowych obchodów w Szczecinie, I sekretarz KW PZPR Antoni Walaszek przyjął delegację Zarządu Wojewódzkiego PCK, który przewodniczący dr Wiktor Lachowicz wręczył I sekretarzowi KW „Oznakę Honorową 50-lecia PCK”. Jest to wyraz uznania i podziękowania za pomoc i życzliwość okazaną szczecińskiej organizacji PCK przez wojewódzką władzę państwową i osobiście przez A. Walaszkę.

Przedstawiciele WZ PCK „Oznaki Honorowe 50-lecia PCK” wręczyli także: przewodniczącemu Prez. WRN Marianowi Lempiemskiemu, prezesowi WK ZSL Ignacemu Konkolowskiemu, przewodniczącemu WK SD Józefowi Lasce, rektorowi PAM prof. dr Adamowi Krehowickiemu, rektorowi PS prof. dr Józefowi Koplińskiemu oraz szefowi Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego płk. dypl. Bronisławowi Brodawczukowi.

W SZCZECINIE jubileuszowe obchody 50-lecia PCK zainaugurowała uroczysta akademina, która odbyła się w sali Filharmonii Szczecińskiej. Na uroczystości przybyli m. in.: I sekretarz KW PZPR A. Walaszek, prezes WK ZSL I. Konkolowski, przewodniczący WK SD J. Lasca, I sekretarz KM PZPR J. Lenart, wiceprzewodniczący Prez. WRN W. Śledziński, przedstawiciele organizacji społecznych, Wojska Polskiego, rektoratów i senatów szczecińskich wyższych uczelni.

Obecna była także delegacja Niemieckiego Czerwonego Krzyża z Rostoku w NRD, której przewodniczył dr J. Pohl.

REFERAT odczytujący wygłosił przewodniczący WZ PCK dr W. Lachowicz, który omówił 50-letnią działalność Polskiego Czerwonego Krzyża.

Stulecie spółdzielczości spożywców

Z OKAZJI 100-lecia spółdzielczości spożywców w Polsce odbyła się wczoraj w Szczecinie uroczystość dla uczczenia tego nieodczynnego jubileuszu. O historii powstania, początkach „Spółem” na Ziemiach Zachodnich oraz aktualnej roli i poręczy spółdzielczości w życiu społecznym i gospodarczym naszego województwa mówił prezes WSS „Spółem” — mgr H. Defee.

Z ZEBRANYMI w Sali Kameralnej Zamku gościmi, przedstawicielami wszystkich oddziałów i pionierami spółdzielczości, wspomniani z pierwszych dni organizowania tej w Szczecinie i województwie „podzielili się: Jan Wojciech ze Stargardu i Wacław Pulczak, do dziś pracujący w WSS „Spółem” w Szczecinie.

20 społeczników — założycieli i najdłużej pracujących, otrzymali pamiątkowe upominki, a prezesi wszystkich oddziałów odebrali z rąk przew. rady — St. Kordaczuka i prezes mgr Defee pamiątkowe dyplomy dla 300 długoletnich pracowników i aktywistów „Spółem” z terenu województwa.

Uroczystość zakończył koncert w wykonaniu zespołu kameralnego Filharmonii Szczecińskiej.

DZIS w tej samej sali odbywa się coroczne walne zgromadzenie WSS „Spółem”, w którym także uczestniczy obecny na wczorajszej uroczystości wiceprezes ZSS w Warszawie — Tadeusz Bielski.

Z BOCIANIEGO GNIAZDA

m/s „Chochlik” z Norw. i z drobnicą
s/s „Katowice” z Danii pod balastem
s/s „Wieczorek” z Danii pod balastem
m/s „Warna” z Danii pod balastem.

STATKI NA WYJŚCIU

m/s „Kapitan Siankiewicz” do Finlandii z drobnicą
m/s „Goplana” do Francji, Irlandii z drobnicą
m/s „Radom” do Afryki Zach. z drobnicą
m/s „Gdynia II” do Afryki Zach. z drobnicą
m/s „Górny Śląsk” do Mo I Rana (Norwegia) z węglem
s/s „Soldek” do Danii z węglem
s/s „Malbork” do Danii z węglem
s/s „Wieczorek” do Danii z węglem.

8 bm. bawił w PZM p. Veikko Poutanen — dyrektor Finskiego Zrzeszenia Producentów Papieru i Celulozy w Helsinkach. Przeprowadził on rozmowę na temat przewozów papieru i celulozy statkami PZM do Austrii, CSRS i Węgier.

Dziś na pl. Żołnierza

Wielki kiermasz książek z udziałem znanych pisarzy

DZIS, o godz. 10 na pl. Żołnierza rozpocznie się wielki kiermasz książek urządzony dla uczczenia srebrnych godów PRL. Ekspozycję na nim będzie płon wydawnictw 25-lecia ze szczególnym uwzględnieniem polskiej literatury współczesnej.

24 rocznica wyzwolenia Czechosłowacji

Uroczystości w Szczecinie

9 BM. w dniu święta narodowego CSRS odbyło się w Konsulacie Generalnym CSRS w Szczecinie uroczyste spotkanie. Konsul Generalny CSRS, Alois Tvardik wraz z małżonką, przedstawicielami władz partyjnych i państwowych województw: szczecińskiego, gdańskiego, koszalińskiego, zielonogórskiego i poznańskiego.

W spotkaniu udział wzięli: członkowie Egzekutywy KW PZPR w Szczecinie, I sekretarz KW Antonim Walaszek oraz przewodniczący Prezydium WRN Marian Lempiński. Inne województwa reprezentowali: Stanisław Kujda, I sekretarz KW PZPR w Koszalinie, przewodniczący Prezydium WRN w Koszalinie Wacław Gęgel, I sekretarz KW PZPR w Zielonej Górze, Mieczysław Hebb, przewodniczący Prezydium WRN w Zielonej Górze, Jan Lembus, sekretarz KW PZPR w Poznaniu, Czesław Kucharski, zastępca przewodniczącego Prezydium WRN w Poznaniu, Tadeusz Kwadziński i zastępca przewodniczącego Prezydium Narodowej Młodości Jerzy Łagowski.

Gośćmi byli również działacze organizacji politycznych, społecznych i kulturalnych, przedstawiciele WP. Obecni byli także: Konsul Generalny ZSRR w Gdańsku I. Borysow oraz wicekonsul ZSRR w Szczecinie, W. K. Fiodorow. Spotkanie przebiegało w serdecznej i przyjacielskiej atmosferze.

9 bm. A. Twardik złożył wieńiec pod Pomnikiem Wdzięczności przy pl. Żołnierza w Szczecinie. W uroczystości wzięli również udział sekretarz KM PZPR, W. Grabowicz.

Paszerowały przy pracy

Z BLISKO miesięcznym opóźnieniem wyruszyły w tym roku paszerowały. Pasiecznicy twierdzą jednak, że nie wpłynie to bynajmniej na urodzaj miodu, ponieważ o plonie decydują temperatury w czerwcu i lipcu, kiedy kwitnie akacja i lipa.

ORGANIZATORZY tego spotkania z książką zaprosili do udziału w kiernaszu znanych twórców: Alicję i Czesława Centkiewiczów, Stanisława Flejszaka, Janę Muska, Stefana Flukowskiego, Jana, Marię Głogę, Stanisława Góreckiego, Jerzego Jurandota, Józefa Lenarta, Władysława Machaja, Antoniego Olchę, Romana Samuela oraz pisarzy szczecińskich: Ireneusza Gwidona Kamińskiego, Erazma Kuźmę, Ryszarda Liszkowskiego, Adolfa Momota, Józefa Pachlowskiego, Jana Papugę, Helenę Raszke, Wiesława Rogowskiego, Czesława Schabowskiego, Katarzynę Suchodolską, którzy w godz. od 11—13.30 podpisują będą swe książki.

W CZORAJ w trzech miastach powiatowych — Myśliborzu, Stargardzie i Swinoujściu odbywały się również kiernasze książek potocznie ze spotkaniem autorskim. Wzięli w nich udział pisarze goszczący dziś w naszym mieście.

Organizatorami tego dwudniowego święta książki na Pomorze Szczecińskim są: redakcja „Głosu Szczecińskiego”, STK „Dom Książki”, Stowarzyszenie Księgarzy Polskich, Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich oraz regionalne Towarzystwo Społeczno-Kulturalne w Myśliborzu, Stargardzie i Swinoujściu. (ru)

Tradycje WP w piosence i tańcu

JAK JUŻ INFORMOWALISMY, do naszego miasta przyjechał na gościnny występ znany Centralny Zespół Artystyczny Wojska Polskiego, który zaprezentuje szczecińskiej publiczności program pt. „Piętna naszego kraju”. Jest to barwne, melodyjne widowisko będące przeglądem historii i tradycji WP w piosence i tańcu. Wykonawcami nie tylko interesującego programu, lecz również dużym powodzeniem jest 170-osobowy zespół pod kierownictwem płk Kazimierza Magnowskiego.

Występy Centralnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego rozpoczyna się dziś i trwać będą codziennie do 15 maja br. w hali sportowej. (ru)

PRZED uroczystością na Cmentarzu Wojskowym dostojni goście zwiedzili wystawę „Wkład Polski w zwycięstwo nad hitlerem” ekspozycję w miejscowym muzeum. Na zdjęciu min. W. JARUZEŃSKI wpisuje się do Księgi Pamiątkowej muzeum.

Wiec w Kamieniu Pomorskim

(Dokończenie ze str. 1)

stępnie dokonał przeglądu kompanii honorowych i oddał cześć sztandarem pułkowym.

Wiec utworzył I sekretarz KP PZPR, Włodzimierz Pychin. Następnie przemówił minister Janusz Wieczorek (skrót wystąpienia min. Wieczorka zamieścił wczoraj „Głos Szczeciński”). Pomnik dęta artysty — rzeźbiarza Stanisława Biłkę uświetniający zwycięstwo żołnierza polskiego i radzieckiego nad faszyzmem odsłonił minister Obrony Narodowej gen. broni Wojciech Jaruzelski.

Uczestnicy wiecu podjęli rezolucję odczytaną przez uczestnika walk o Kamień, kpt. rez. Wincentego Nowaka, byłego żołnierza II Warszawskiej Dywizji Piechoty im. H. Dąbrowskiego.

Morskie wodorosty dodają smaku deserom

WARSZAWA PAP. Jedną z ostatnich nowości przemysłu koncentratów spożywczych są błyskawiczne owocowe desery „Alfino”. Ta dość tajemnicza nazwa słodkich dań ma swoje uzasadnienie, bo jednym ze składników używanych do ich produkcji są alginy — wyciągi z pewnych gatunków wodorostów morskich. Substancje te (importowane z Anglii i Norwegii) nie tylko dodają deserom delikatnego smaku, ale umożliwiają przyrządzanie owocowego kremu bez gotowania i sprawiają, że rośnie on jak na dróżdżach i staje się bardzo puszysty.

Czynności przy przyrządzaniu kremu ograniczają się do zalania proszku wodą, rozrobienia widelcem i dolania odpowiedniej porcji mleka lub śmietanki.

Uroczystość zakończyło złożenie wieńców przed pomnikiem. (wit)

Nagroda

z dalekich Indii

Sukces szczecińskiej uczennicy

PRAWDZIWIY SUKCES odniosła uczennica klasy VIII Szkoły Podstawowej nr 30 w Szczecinie Ewa Brzeska. 2 lata temu wysłała ona do Delhi kilka prac na konkurs rysunkowy zorganizowany w 1967 roku przez ONZ. Jedno dziełko zostało pozytywnie ocenione przez jury i przyniosło jej nagrodę.

W ogóle o tym, że została laureatką konkursu, Ewa dowiedziała się dopiero kilkanaście dni temu, gdy ambasador Indii zaprosił ją do Warszawy po odbiór trofeum — „pięknego talerza z brązu, z ornamentami ze srebra”.

„Konikiem” Ewy jest nie tylko rysunek. Jej pasję stanowi też muzyka, a ściślej mówiąc gra na skrzypcach. Temu też zainteresowaniu dziewczynka ma zamiar poświęcić się w przyszłości.

Bardzo lubi rysować — mówi — ale woleę grać na skrzypcach. Po ukończeniu „podstawówki” Ewa wybierze się do Liceum Muzycznego. (ro)

25 rocznica bitwy pod Monte Cassino

NIECH WAŁY

U SCHYLKU DNIA 11 MAJA 1944 ROKU RUSZYŁO POLSKIE NATARCIE NA SKALISTY MASZY MONTE CASSINO. TEN DZIEŃ BĘDZIE OWĄ DATĄ BITWY, KTÓRA PRZESZŁA DO HISTORII I LEGENDY, DO SYMBOLIKI I PIESNI.

ZGODNIE Z ROZKAZEM 1 maja 1944 roku korpus polski zameldował gotowość do zajęcia stanowisk i w całkowitej tajemnicy zaczął wymieniać zalegające na zboczach oddziały brytyjskie.

REFORMA PRAWA KARNEGO W NRP

♦ Bundestag uchwalił w piątek w trzecim czytaniu kilka projektów ustaw związanych z reformą prawa karnego. Przedstawia one ważne zmiany w prawie karnym i w systemie penitencyjnym. Została one m. in. niektóre postanowienia dotyczące karalności przestępstw seksualnych, jak zdrażda małżeńska i homoseksualizm, znową karę ciężkiego więzienia, ujednoliciła karę pozbawienia wolności. W NRP do tychczas obowiązujące kodeks karny z 1871 roku.

UNIWINNIENIE ZBRODNIARZA WOJENNEGO

♦ Sad przysięgłych w Bochum (NRP) uchwalił w piątek b. kapłana policji hitlerowskiej, 53-letniego zachodniemieckiego komisarza policji Helmuta Streubela, oskarżonego o zamordowanie we wrześniu 1943 r. na okupowanych terenach radzieckich trzech obywateli radzieckich.

„DOWCIP W ZŁYM GUSCIE”

♦ Dowcipem w złym guscie nazwał sobotni dziennik watykański „Osservatore Romano” doniesienia prasy i agencji o chodnich, iż w ramach reformy kalendarza liturgicznego „usunięto” lub „zdegradowano” około 200 „świętych”. Takie, który jakoby nigdy nie istnieć oraz „mniej ważnych”. Wskazywał na popularnych, jak: świętych tak popularnych, jak: święty Barbara czy święty Jerzy.

Z pamiętników marszałka Żukowa (10)

Kapitulacja III Rzeszy

Wstąpiłem i powiedziałem: Proponuję delegacji niemieckiej, by podeszła do stołu. Podpiszcie akt o bezwarunkowej kapitulacji. Kettel szybko powstał rzucając nam niedobre spojrzenie, a następnie spuścił oczy, poprosił wziąć ze stołka bulawę marszałkowską i niepewnym krokiem skierował się ku naszemu stołowi. Jego monoki opadły i zawiśły na sznurku. Na podłozkach wystąpiły czerwone plamy. Razem z nim podeszli do stołu generał-pułkownik Stumpf, admirał Floty von Friedeburg i niemieccy oficerowie tu towarzyszący. Kettel poprawił monoki, uniósł na brzegu krzesła i nie spiesząc się podpisał pięć egzemplarzy aktu. Bezpośrednio po nim stojący podpisy Stumpf i Friedeburg.

Po podpisaniu aktu Kettel usiadł zza stołu, włożył prawą rękawiczkę i ponownie chciał błysnąć prezencją wojskową, ale nie udało mu się to, i spokojnie odszedł do swego stołu.

9 maja o godz. 0,43 podpisanie aktu bezwarunkowej kapitulacji zakończyło się. Zaproponowałem delegacji niemieckiej, żeby opuściła stół.

Kettel, Friedeburg, Stumpf usiadł z krzesel, ukłonili się i wyszli z sali z pochylonymi głowami. Za nimi wyszli ich oficerowie sztabowi.

W imieniu Radzieckiego Najwyższego Naczelnego Dowódcy serdecznie pogratulowałem wszystkim długim oczekiwaniem zwycięstwa. W sali zapanowała nieopisaną gwar. Wszyscy wymieniali między sobą gratulacje, ścisnęli sobie dłonie. W wielu oczach błyszczały łzy radości. Odczuliśmy ukojenie w uściskach. W. D. Sokolowski, M. S. Malinin, K. F. Tielepin, N. A. Antipienko, W. J. Koltacz, W. I. Kuzniecowa, S. I. Bogdanow, N. E. Bierzalin, F. J. Bokow, P. A. Pietlow, A. W. Gorbunow i inni.

Przed przystąpieniem do towarzyszącej broni - przypadek nam w udziałzie wielki honor. W końcowej walce naród, partia i rząd powierzył nam poprowadzenie dzielnych wojsk radzieckich na szturm Berlina. Zaufanie to wojska radzieckie, w tej liczbie i wy, którzy przetrwali w wojnie w uściskach o Berlin, z honorem potwierdzili. Szczęść, że wielu nie ma wśród nas. Jak bardzo cieszyłoby się oni z długo oczekiwanego zwycięstwa, dla którego, bez wahania, oddali swe życie.

Na wspomnienie bliskich przyjaciół i towarzyszy broni, którzy nie dożyli do tego radośnego dnia, ludzie ci, przywykli do patrzeć na śmierć w oczy bez najmniejszego strachu, mimo mowocowania się z sobą, nie byli w stanie powstrzymać się od łez.

9 maja 1945 roku o godzinie 8 minut 30 zakończyło się posiedzenie, na którym została przyjęta bezwarunkowa kapitulacja niemieckich sił zbrojnych.

W ten sposób runęło potworne państwo faszystowskie. Radzieckie siły zbrojne i wojska alianckie z pomocą narodozwolnionych sił Francji, Jugosławii, Polski, Czechosłowacji i innych krajów zakończyły rozgrywanie faszystów w Europie. Był to długo oczekiwany i radośny kres najazdu hitlerowskiego, który trwał niemal sześć lat.

ON-Interpress)

mano, chociaż to co zdobyto każdy uważał za sukces.

PIĘĆ DNI leczyły wykrwawione bataliony rany. Podciągano amunicję, uzupełniano stany osobowe. 17 maja ruszyło drugie, teraz ostateczne już natarcie, przerwane na krótko przez noc. 18 maja białoczerwony sztandar, zaknięty na gruzach klasztoru Monte Cassino, obwiesił koniec krwawej, ale zwycięskiej bitwy. General Lesse był zadowolony. Alianci pomaszzerowali na Rzym.

DZISIAJ WIEMY, że ta bohaterka ofiara polskiego żołnierza na Zachodzie nie zbliżyła go do ziemi polskiej, że nie największą ale najbardziej znaną i utrwaloną w żołnierskiej legendzie bitwę pod Monte Cassino, a szczególnie udział w niej polskiego korpusu, źródła zachodnie zbywają króciutką wzmianką. Tylko polski emigrant na Monte Cassino, że przeżalście długie szeregi białych grobów świadczą do dzisiaj o ogromnej ofierze, jaką złożył żołnierz polski w tamtym pamiętnym maju.

R. SZCZESNOWICZ

Bundestrat zatwierdził projekt ustawy znoszącej przedawnienie morderstw

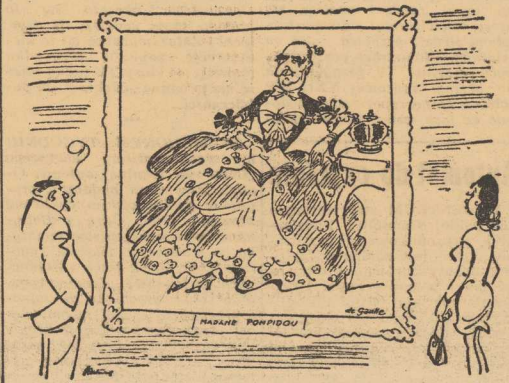
BONN PAP. Bundestrat (druga izba parlamentu bońskiego — przedstawicielstwo krajów) uchwalił w piątek rządowy projekt ustawy znoszącej termin przedawnienia zbrodni morderstwa i zbrodni ludobójstwa. Bundestrat nie zgłosił przeciwko temu projektowi żadnych zastrzeżeń.

DALSZE losy projektu ustawy, opracowanej — jak wiadomo — jeszcze przez poprzedniego ministra Sprawiedliwości

Gustava Heinemann, która znosi wprawdzie termin przedawnienia także zbrodni hitlerowskich, jednakże stawia je na równie płaszczyźnie ze zbrodniami kryminalnymi — zależą obecnie od Bundestagu. Dopiero potem raz jeszcze trafią do Bundestatu do ostatecznego zatwierdzenia.

Oryginalne wyzwanie na pojedynek

REYKJAVIK. Islandzki okulista, dr Skuli Thoroddson, zamieszkały w Reykjaviku, nie może się pogodzić z tym, że na ziemi Islandzkiej, w Keflavik, od przeszło 20 lat istnieje amerykańska baza lotnicza. Ale czare gorczy dr Thoroddsona przepełnił widok pulki piechoty brytyjskiej, który przybył niedawno na Islandię dla przeprowadzenia manewrów wspólnie z Amerykanami. Dr Thoroddson zareagował gwałtownie: uderzył do kwatery dowódcy pulki, płk Johna Dywoka i wyzwiał go na pojedynek. Wzburzony lekarz wyjaśnił przy tym, że nie ma osobistych pretensji do pułkownika, lecz do tego, kto go przysłał, to jest do królowej Elżbiety. Ponieważ jednak nie może się pojedyńkować z kobietą, więc wyzywa jej przedstawiciela. Dr Thoroddson zapewnił pułkownika, że sprawi mu uroczysty pogrzeb, o ile sam nie zginie w pojedyнку. Pojednki są na Islandii zabronione ustawą sprzed 1000 lat.

SUKCESJA PO DE GAULLE

ZNANA AKTORKA Audrey Hepburn, która niedawno poślubiła włoskiego psychiatrę Andrea Dotti'ego odwiedziła wraz z mężem międzynarodowy pokaz koni w ogrodach Villa Borghese w Rzymie.

(CAF—AP—telefoto)

Samochód - dziś i za 6 lat

AKTUALNIE na całym świecie (z wyjątkiem Chin, dla których brak danych) znajduje się w użytkowaniu prawie 175 mln samochodów osobowych i prawie 47 mln ciężarówek. Jak podaje czasopismo „Automobil International” — w najbliższych latach należy się liczyć z przyśpieszeniem tempa wzrostu parku samochodowego na świecie, wynikającym m. in. z przewidywanego dużego wzrostu liczby wołów osobowych w krajach socjalistycznych. Mniej więcej od początku lat sześćdziesiątych liczba samochodów osobowych na świecie wzrasta corocznie o 8-10 mln sztuk; w latach 1959-1975 natomiast powinna zwiększyć się, zdaniem ekspertów, średnio blisko o 11 mln sztuk rocznie. Pod koniec 1975 roku liczba samochodów osobowych na świecie dojdzie przypuszczalnie do czterech miliardów sztuk.

W krajach kapitalistycznych — w dziesięciolecie 1965-1975 liczba samochodów osobowych w użytkowaniu powinna zwiększyć się: w USA o około 37 proc., w Anglii — o niepełne 60 proc., we Francji — o ponad 60 proc., w NRP o 90 proc., w Japonii — o ponad 700 proc. Ten ostatni kraj, znajdujący się dotychczas na 8 miejscu w świecie kapitalistycznym pod względem liczby posiadanych samochodów osobowych, w 1975 roku wyjdzie na drugie miejsce po USA. (AR—WEZ)

DZIEJE pewnego plakatu

SZTOKHOLM. Od roku zapanowała w Szwecji moda na wystawy sztuki erotycznej. Najgłośniejszą była wystawa tego rodzaju, zorganizowana w uniwersyteckim mieście Lund na południu Szwecji. Jest ona obecnie ekspozycja w Sztokholmie w najbardziej reprezentacyjnej galerii.

Podczas trwania wystawy w Lund jej organizatorzy zamówili u pewnego grafika afisz reklamowy. Afisz był utrzymany w tonie, odpowiadającym treści wystawy. Przedstawiał postać nagiej dziewczyny, prezentującej wszystkie swe wdzięki palcami fałszy z haszysem czy opium. Władze polskie zarządziły konfiskację afiszu, motywując decyzję tym, że afisz propaguje używanie narkotyków. Wyzwająca poza dziewczyną i jej szerokość anatomiczną nie wzbudziła zastrzeżeń. Cały nakład afiszu powędrował do magazynów policyjnych. Szwedzka prasa, oczywiście, uczyniła z historii konfiskaty wielką sensację i nie ośmieszała zamieszczać jego reprodukcji. Skonfiskować gazety z reprodukcją policja jednak się nie odważyła. Obecnie — jak informują stołeczne gazety — kontrowersyjny afisz może oglądać kto chce na wystawie w mieście Södertelje naoko Sztokholmu. Wystawa nosi nazwę: „Jak pracuje nasza policja”...

Niesmaczny żart

NOWY JORK. Znany pisarz Truman Capote kategorycznie zaprzecza przeciwko przypisywaniu mu autorstwa pewnego artykułu, który zawierał fantastyczne twierdzenie, że John F. Kennedy jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i rozgłoszone. Zdumiewające jest, że jeszcze żyje, choć jest inwalidą i przebywa pod strażą w szpitalu w Dallas. Ten idiosyncrasyk artykułu, który — jak się przy puszcza — został zamieszczony w „Środowisku studentów” jako wielce niesmaczny „żart”, był cytowany przez niektóre pisma i

